Nr 6. Kielce, dnia 20 czerwca 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego": Urząd Województwa w Kielcach, Zamek.

Przedpłata za I półrocze 1925 roku 2 złote. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń za szpaltowy wiersz 50 groszy.
Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wnosić na przychód Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Kas Skarbowych, a kwity z wyszczególnieniem za co i kto wpłaca, lub odpisy tychże poświadczone urzędowo, nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Województwa Kieleckiego".
Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

Sprostowanie omyłki druku.

W numerze 5-tym Dziennika Urzędowowego z dnia 23 maja 1925 r. w Rozporządzeniu w przedmiocie domów folwarcznych na str. 2, szpalcie I-ej, 4-tym wierszu od dołu *zamiast:* „termin remontu i przeróbek do dnia 3-go sierpnia 1925 r.", *powinno być*: **„do dnia 31 sierpnia 1925 roku".**

ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.

Pr. 1482/333/II. Kielce, dnia 13 kwietnia 1925 roku.

OKÓLNIK Nr 29

w sprawie stwierdzenia identyczności i stosunku do wojskowości w korespondencji z placówkami zagranicznemi.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego przesyłam poniższy okólnik do wiadomości i ścisłego stosowania się. Za Wojewodę: *Dr Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr BO. 18177/24. Warszawa, dnia 1 kwietnia 1925 r.

Okólnik Nr 33.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Delegata Rządu w Wilnie.

Placówki R. P. w pismach swych, wysyłanych do starostw w sprawie stwierdzenia obywatelstwa polskiego osób, ubiegających się o paszport, dołączają ich fotografje dla umożliwienia władzom administracyjnym stwierdzenia identyczności osoby, starającej się o paszport w placówkach zagranicznych. Większość starostw przechodzi do porządku dziennego nad sprawą stwierdzenia identyczności, która ma bardzo doniosłe znaczenie dla placówek zagranicznych, wobec częstego podszywania się interesantów pod obce nazwiska.

Nieodpowiednio również urzędy administracyjne załatwiają niejednokrotnie korespondencję z konsulatami polskiemi w przedmiocie ustalenia stosunku do służby wojskowej obywateli polskich. Na zapytanie, czy zachodzą przeszkody w wydaniu paszportu dla danej osoby, zwłaszcza pod względem wojskowym, konsulat niejednokrotnie otrzymuje w odpowiedzi lakoniczne komunikaty, jak np.: „na pismo z dnia ... powiadamiam, że X. V., syn ..., przynależny do ..., jest tam zapisany do ksiąg ludności. Czy X. uczynił zadość obowiązkowi służby wojskowej, nie ustalono. Innych przeszkód przeciwko wydaniu paszportu zagranicznego starostwo nie znajduje".

Stwierdzenie stosunku do służby wojskowej należy do czynności władz krajowych, a odpowiedź tego rodzaju, jak wyżej przykładowo przytoczono, wstrzymuje załatwienie sprawy, powodując znów dalszą korespondencję, przysparzając urzędom pracy i powiększając wydatki pocztowe.

Aby wyżej wytknięte braki i niedokładności urzędowania nadal się nie powtarzały, Ministerstwo poleca zarządzić podległym urzędom administracyjnym, aby przy odpowiedziach na pisma konsulatów R. P.

1) dotyczących stwierdzenia identyczności danej osoby, zwracały ostemplowaną urzędową pieczęcią fotografję interesowanego z wyraźnem zaznaczeniem, że identyczność jego została stwierdzoną, względnie z jakich powodów nie mogła być stwierdzoną,

2) zaś dotyczących ustalenia stosunku obywatela polskiego do służby wojskowej, traktowały te sprawy z możliwie największą dokładnością i udzielały po uprzedniem porozumieniu się z odnośną P. K. U. wyczerpujących, zupełnie jasnych i określonych odpowiedzi, wykluczających możność dowolnego ich interpretowania.

Minister: *Ratajski.*

Wojewoda Kielecki.

Pr. 2402/2/II. Kielce, dnia 29 kwietnia 1925 roku.

OKÓLNIK Nr 31

w sprawie częściowego przekazania spraw przyjazdu cudzoziemców do Polski władzom adm. II instancji.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego poniższy okólnik podaję do wiadomości.

Za wojewodę: *Dr Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr BO. 8116/25. Warszawa, dnia 16 kwietnia 1925 r.

Okólnik Nr 39.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Zmieniając częściowo okólnik Nr 85 z dnia 27 maja 1922 r. Nr BB. 12544 w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców, celem uproszczenia dotychczasowego toku urzędowania i przyspieszenia załatwiania spraw wjazdowych do Polski obywateli:

a) rosyjskich, b) ukraińskich, c) niemieckich, d) czechosłowackich, e) naturalizowanych żydów, oraz f) obywateli b. imperjum rosyjskiego obecnie bezpaństwowych i g) litewskich — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, zarządza dwojakiego rodzaju tok postępowania w tych sprawach władz admin. II instancji.

Podania osób ubiegających się o wjazd do Polski wraz z wypełnionymi przez nich kwestjonarjuszami wjazdowymi będzie przesyłało Ministerstwo Spraw Zagranicznych bezpośrednio do Urzędu Wojewódzkiego (Delegatury Rządu w Wilnie, Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę), właściwego ze względu na miejsce przyjazdu petenta — do zbadania i zaopinjowania.

Urząd Wojewódzki (Delegatura Rządu w Wilnie, Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę) zarządzi przeprowadzenie szczegółowych badań i dochodzeń danych przedstawionych w podaniu i kwestjonarjuszu wjazdowym — przez władze administracyjne I instancji.

I. Pierwszy rodzaj toku postępowania w razie przychylnego wniosku władzy admin. II instancji.

Jeśli po zawiadomieniu o wyniku dochodzeń i opinji władzy administracyjnej I instancji Pan Wojewoda (Delegat Rządu w Wilnie, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) uzna, że nie znajduje przeszkód, aby udzielić proszącemu zezwolenia na przyjazd do Polski, wówczas akta sprawy wraz z umotywowanym wnioskiem przedłoży Pan Wojewoda Ministerstwu Spraw Wewn. do dalszego właściwego załatwienia.

II. Drugi rodzaj toku postępowania w razie odmownego wniosku władzy admin. II instancji.

W tych wypadkach, w których Pan Wojewoda (Delegat Rządu w Wilnie, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) uzna, że przyjazd cudzoziemca nie jest pożądany ze względów bezpieczeństwa albo ze względów gospodarczych, przy uwzględnieniu traktatów handlowych, zawartych z odnośnemi państwami, prześle akta sprawy ze swoim wnioskiem odmownym bezpośrednio Ministerstwu Spraw Zagranicznych do dalszego urzędowania.

Powyższy tok postępowania należy również przestrzegać przy załatwianiu podań instytucyj krajowych oraz osób zamieszkałych w kraju, a starających się o przyjazd do Polski obcych obywateli.

Minister: *Ratajski.*

Wojewoda Kielecki.

Ad. 3975/1/III. Kielce, dnia 5 maja 1925 r.

OKÓLNIK Nr 32.

Zakaz podawania napojów alkoholowych w czasie przeglądu wojskowego.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

W związku z wydanemi zarządzeniami co do mającego się odbyć w czasie od 4 maja do 30-go czerwca b. r. przeglądu wojskowego i zakazania sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w miejscowościach objętych zarządzeniem o przeglądzie, przypominam Panom Starostom okólnik Urzędu Wojewódzkiego z dnia 30 kwietnia 1924 r. L. Pr. 27/I-Tajne, do którego i w bieżącym roku należy się również stosować przez cały czas trwania poboru.

Co do ograniczeń sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych zarządzą Panowie Starostowie, aby przez cały czas, w którym odbywają się czynności poborowe Komisyj, t. j. w godzinach od 8-ej do 15-ej, zaś w soboty od 8-ej do 13·30, zakaz sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych był bezwzględnie przestrzegany.

Po tych godzinach ograniczeń stosować nie należy, o ile ograniczenia te nie wynikają z innego przepisu ust. z dnia 23-go kwietnia 1920 roku Dz. U. Nr 35/22/299.

W razie pojawienia się poborowego przed Komisją w stanie wyraźnego i widocznego dla otoczenia stanu nietrzeźwości, polecam Panom Starostom ukarać go w drodze osądu doraźnie 3-dniowym aresztem i odesłać go do aresztów policyjnych aż do wytrzeźwienia, pociągając równocześnie do odpowiedzialności osoby winne doprowadzenia go do tegoż stanu.

W miejscowościach mniejszych, w których będzie odbywał się pobór, mają Panowie Starostowie w miarę swego uznania wstrzymać zakaz sprzedaży alkoholu bez ograniczenia go do godzin wyżej podanych, zwłaszcza o ile pobór będzie tam trwał tylko kilka dni.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.

P. O. 719/1/III. Kielce, dnia 5-go maja 1925 roku.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

OKÓLNIK Nr 33

w przedmiocie pomocy inwalidom wojennym względnie pozostałym po nich, podróżującym w sprawach związanych ze świadczeniami z tytułu Ustawy z dnia 18-go marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 195).

W myśl § 50 Ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i pozostałych (Dz. U. Nr 32, poz. 195) oraz zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 132, rozdz. VII §§ 110—123) wydana została przez Ministerstwo Skarbu, Ministerstwo Spraw Wojsk. i Ministerstwo Pracy i Opieki Społ. instrukcja (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 8 poz. 197 z dn. 23 IV 1923 r., — odbitka w załączeniu), którą ustalony został sposób przyznawania, wymierzania i wypłaty kosztów podróży i djet inwalidom wojennym oraz towarzyszącym im osobom i świadkom podróżującym w sprawach tyczących się zaopatrzenia (art. 4 Ustawy z dnia 18 marca 1921 r.), jak również rzeczoznawcom, powołanym przez Inwalidzkie Kom. Odwoławcze.

Ponieważ koszta podróży i djety, zgodnie z powołaną instrukcją, mogą właściwe organa skarbowe wypłacać na podstawie urzędowych zaświadczeń dopiero po odbyciu przez inwalidów wojennych podróży, zachodzą niejednokrotnie wypadki, że ostatni, nie posiadając własnych środków na pokrycie kosztów podróży i utrzymania w drodze, narażeni są na trudności przy odbywaniu tych podróży, a nawet na niemożność ich odbycia.

Wobec powyższego, dla zapewnienia inwalidom wojennym stosownej pomocy, na zasadzie okólnika Nr 366 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 listopada 1924 roku Nr 7453/XI, zarządzam, co następuje:

1) Udającym się w podróż na wezwanie (polecenie) właściwych urzędów inwalidom wojennym i ich konwojentom, nieposiadającym własnych środków na pokrycie kosztów podróży, mogą być w razach wyjątkowych z właściwych kredytów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, przekazanych Panom Starostom do dyspozycji, wypłacane zaliczki, a mianowicie:

a) na koszta przejazdu, tam i z powrotem, połowę ceny biletów kl. III w pociągach osobowych, połowę ceny biletów kl. II na statkach 2-klasowych i połowę kosztów podróży kołowej, podlegających zwrotowi w myśl §§ 114 i 115 Rozporządzenia z dnia 10 stycznia 1923 r.;

b) na koszta utrzymania (djety) w podróży tylko inwalidom wojennym po 1 złotym na każdy dzień jazdy.

2) W miejscowościach, do których odbywają podróże inwalidzi wojenni na wezwanie (polecenie) właściwych urzędów, należy zabezpieczyć dla nieposiadających własnych środków inwalidów możność otrzymania w razie potrzeby posiłków.

Posiłki w naturze, zależnie od lokalnych warunków oraz względów gospodarczych, mogą być udzielane inwalidom wojennym w publicznych jadłodajniach w normie nie wyższej niż zaliczki na djety (niżej).

Wzamian posiłków w naturze, w razie trudności przy ich udzielaniu, można wypłacać inwalidom wojennym zaliczki na należne im djety. Zaliczki te jednak nie mogą przekraczać 1 zł. dziennie na jednego inwalidę.

3) Wysokość udzielonych inwalidzie wojennemu zaliczek i wartość utrzymania w naturze winna być stwierdzona za podpisem i za pieczęcią urzędu, upoważnionego do udzielania tej pomocy

a) na urzędowem zaświadczeniu (według załączonego wzoru), gdy urząd upoważniony został do udzielania wymienionej pomocy i udziela jej inwalidzie, któremu sam wystawia to zaświadczenie (urząd powołany w myśl istniejących przepisów do stwierdzenia konieczności podróży, lub też który posiada zaświadczenie wystawione przez inny właściwy urząd, nieupoważniony do udzielania takiej pomocy, np. Powiatową Komendę Uzupełnień),

b) na urzędowem wezwaniu (poleceniu), gdy urząd udziela wymienionej pomocy inwalidzie, któremu zaświadczenia nie wystawia, a który posiada wezwanie (polecenie) innego właściwego urzędu, co ma miejsce np., gdy inwalida swą podróż dopiero rozpoczyna. W tym wypadku urząd, wystawiający następnie zaświadczenie, winien uczynić na nim adnotację urzędową dla właściwego organu skarbowego, że zaświadczenie to jest ważne tylko przy równoczesnem załączeniu wezwania (polecenia) podać numer i datę.

4) Wymienione wyżej rodzaje pomocy mogą być udzielane z mocy niniejszego upoważnienia przez właściwych Panów Starostów.

Urząd Wojewódzki z kredytów, udzielonych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, na pomoc przy podróżach inwalidom wojennym będzie asygnować

Panom Starostom w miarę potrzeby odpowiednie fundusze do wyliczenia się.

5) Wartość otrzymanej przez inwalidów wojennych pomocy przy podróży (w gotówce i w naturze) podlega zwrotowi i będzie potrącaną przez właściwe organa skarbowe przy wypłacie inwalidom kosztów podróży, dokonanej w myśl odnośnych rozporządzeń do Ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. Nr 32, poz. 195), zgodnie z wyżej cytowaną instrukcją Ministerstwa Skarbu.

6) Dla celów sprawozdawczych i kontroli Panowie Starostowie przesyłać będą do tut. Urzędu Wojewódzkiego na 5-go każdego miesiąca imienne wykazy inwalidów, którzy na terenie Starostwa korzystali z pomocy przy podróżach, z podaniem jakiego rodzaju była ta pomoc (w pieniądzach lub w naturze) i jaką stanowiła wartość, oraz która władza, za jakim numerem i pod jaką datą wystawiła zaświadczenie urzędowe względnie pisemne wezwanie (polecenie), na zasadzie których pomoc została udzielona.

7) W sprawie przesyłania rachunków kosztów podróży (terminy i władze) zwrócić należy uwagę na § 119 Rozporządzenia z dnia 10 I 1923 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 132) oraz §§ 1 i 4 poniższej instrukcji.

Wojewoda: *Manteuffel.*

INSTRUKCJA

Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie przyznawania, wymierzania i wypłaty kosztów podróży i djet inwalidom wojennym, osobom im towarzyszącym, rzeczoznawcom i świadkom.

W związku z postanowieniami rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923 r. do Ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i pozostałych D. U. R. P. Nr 20 z 1923 r., poz. 132, zawartemi w części I rozdz. VII cyt. rozporządzenia, zarządza się:

Art. 1.

Organami, powołanymi do wymiaru i wypłaty kosztów podróży i djet inwalidom wojennym, towarzyszącym im osobom i świadkom, tudzież rzeczoznawcom powołanym przez inwalidzkie Komisje odwoławcze, są właściwe — ze względu na miejsce zamieszkania poszczególnych osób — Izby Skarbowe w Krakowie, Poznaniu i Warszawie.

Art. 2.

Izba Skarbowa nie może wydawać orzeczeń, czy podróż danej osoby odbyła się z uzasadnionych powodów, o ile konieczność podróży stwierdziła powołana do tego władza, w myśl istniejących przepisów.

Art. 3.

W żadnym wypadku Izba Skarbowa nie zwraca kosztów podróży i djet tym osobom, które odbyły tę podróż celem przyspieszenia wypłaty przypadających należności, lub ich osobistego podjęcia.

Art. 4.

Organ administracyjny, powołany do wydawania orzeczeń o słuszności i potrzebie odbycia przez daną osobę podróży, sporządza „Zaświadczenie" według załączonego wzoru i przesyła je właściwej Izbie Skarbowej, względnie odnośnej władzy administracyjnej, gdy ta ostatnia może wyłącznie stwierdzić pewne okoliczności, np. o odległości miejsca zamieszkania inwalidy do najbliższej stacji kolejowej, o wysokości utraconego zarobku dziennego świadka powołanego przez Inwalidzką Komisję Odwoławczą i t. p. Na życzenie zainteresowanej osoby może jej być wręczone zaświadczenie, celem osobistego doręczenia Izbie Skarbowej, lub odnośnej władzy administracyjnej. W tym wypadku potwierdza ona odbiór zaświadczenia w dzienniku wpływu.

Art. 5.

Organ administracyjny, wystawiający „zaświadczenie", powołuje się zawsze na właściwy artykuł obowiązującej ustawy i odpowiedni paragraf rozporządzenia wykonawczego.

Art. 6.

Po otrzymaniu „zaświadczenia" i dowodów, jakie ewentualnie zostaną dołączone przez właściwe władze administracyjne, Izba Skarbowa oblicza wysokość przypadających należności i zarządza ich wypłatę. Koszty podróży odbytej koleją żelazną oblicza się według obowiązującej taryfy kilometrowej, przyczem uwzględnia się tylko drogę najkrótszą.

Wszelkie sprawy, wynikające z pretensyj o zwrot należnych kosztów podróży i djet, lub straconego zarobku dziennego, winny być załatwione w ciągu 3-ch dni, licząc od chwili zarejestrowania ich w dzienniku wpływu.

Art. 7.

Wszelkie akta w sprawie kosztów podróży i djet i utraconego zarobku dziennego, jakie otrzymały poszczególne organa administracyjne przed ogłoszeniem niniejszej instrukcji, zostaną przekazane właściwym Izbom Skarbowym w czasie najkrótszym, jednakowoż tylko wtedy, gdy przypadające należności nie zostały jeszcze wypłacone, lub gdy na poczet ich wypłacono tylko zaliczkę.

Art. 8.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski.

Minister Skarbu:
w z. *B. Markowski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Darowski.

Nazwa urzędu, oddziału lub zakładu wystawiającego zaświadczenie. .... dnia .... 19..... r.

L. dz. ....

ZAŚWIADCZENIE.

Na podstawie .... ustawy z dnia 18 III 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i pozostałych, tudzież § .... rozp. wykonawczego do cytowanej ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20/23, poz. 132) zaświadcza się niniejszem, że .... (imię i nazwisko inwalidy, rzeczoznawcy, świadka), pobierający dodatek dla ciężko poszkodowanych i dodatek kwalifikacyjny ....-procentowy, odbył podróż z powodów uzasadnionych, w rozumieniu ustawy, z miejscowości ....

do miejscowości ....

w charakterze powołanego przez ....

celem ....

....

Podróż trwała .... (podać ilość dni względnie godzin).

Kredytowany bilet kolejowy (nie) otrzymał, z ulg kolejowych (nie) korzystał, z utrzymania w naturze (nie) korzystał.

Inwalidzie towarzyszyła jedna osoba (§ 118 rozp. wykon. do ustawy).

Wymienionej osobie przysługuje:

a) ....

b) ....

c) ....

d) ....

Ogólne koszty związane z podróżą wynoszą .... (podać tylko wtedy, gdy zostało to dostatecznie udowodnione przez zainteresowaną osobę).

Odległość stacji kol. od urzędu wynosi .... km. Obowiązująca taryfa za podwodę (dorożkę) .... zł.

Odległość miejsca zamieszkania wymienionej osoby od najbliższej stacji kolejowej (urzędu) wynosi .... km. Obowiązująca taryfa za podwodę (dorożkę) .... zł. (Podać tylko w wypadku zupełnej pewności.

(pieczęć) ....
(podpis wystawiającego zaświadczenie).

Stwierdza się niniejszem, że odległość miejsca zamieszkania ....

od stacji kolejowej ....

urzędu .... wynosi .... km.

Obowiązująca taryfa za podwodę (dorożkę) wynosi .... zł.

Utracony dziennie zarobek .... zł.

(pieczęć) ....
(podpis naczelnika względnie zastępcy władzy administracyjnej).

Wojewoda Kielecki.

Pr. 1305/103/II. Kielce, dnia 12 maja 1925 r.

OKÓLNIK Nr 37
w sprawie dowodów osobistych.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Przesyłając poniższy reskrypt do wiadomości i ścisłego stosowania, polecam p. Staroście wprowadzoną częściowo zmianę p. 12 okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 125 z dnia 17 XI 1921 r. (Dz. Ust. Min. Spraw Wewn. Nr. 12 ex 1921 r.), we właściwy sposób podać do wiadomości na podległym Panu terenie.

Nadto zwracam uwagę na uskuteczniánie dokładnej adnotacji w rejestrze wydanych dotychczas dowodów osobistych wzoru Nr 2, których ważność bez konieczności ich prolongaty automatycznie przedłuża się do dwu lat, licząc od dnia wydania danego dowodu ewentualnie na rok jeden, o ile dowód osobisty był już prolongowany.

Odnośnie do 3 ustępu poniższego reskryptu, zechce p. Starosta pouczyć podległych sobie urzędników, by z petentami starającymi się o dowody osobiste obchodzili się z taktem i traktowali ich odpowiednio, udzielając im wszelkich wyjaśnień i pouczeń pozostających w związku z otrzymaniem dowodu osobistego. Wszelkiego rodzaju skargi na nieodpowiednie traktowanie petentów przez urzędników, otrzymywane bezpośrednio w formie skarg na piśmie, czy też w czasie osobistej mojej lustracji Starostw, jak również otrzymywane przez delegowanych przezemnie urzędników, będę traktował jako ciężkie wykroczenie służbowe, a dopuszczających się tego wykroczenia urzędników, będę bezwzględnie pociągał do surowej odpowiedzialności.

Wojewoda: w z. *Dr. Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr BP. 2235/25. Warszawa, dnia 16 kwietnia 1925 r.

Do Pana Wojewody w Kielcach.

1) Uwzględniając trudności, związane z udowodnieniem przynależności do Państwa Polskiego osób, które według wszelkiego prawdopodobieństwa są obywatelami polskimi, jednak z jakichkolwiek powodów, nie może to być na razie stwierdzonem (zniszczenie lub zagubienie ksiąg ludności, ksiąg organizacyj stanowych na terenach wschodnich i t. d.), zmieniam p. 12 okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr 125 z dnia 17 XI 1921 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 12 z r. 1921) w ten sposób, że t. zw. terminowe dowody osobiste (wzór Nr. 2) mogą być wydawane nie — jak dotąd na okres 6 miesięcy — lecz na czas nie dłuższy niż 2 lata. Wrazie niemożności stwierdzenia obywatelstwa polskiego w ciągu wyznaczonego wyżej dwuletniego terminu bez winy

posiadacza dowodu osobistego wzoru Nr 2, wspomniany termin może być przedłużony przez władzę administracyjną I-ej instancji na dalszy okres 1 roku z tem, że o dalszem ewentualnem przedłużeniu rzeczonego terminu decyduje odnośna władza administracyjna II-ej instancji.

Dalsze postanowienia rzeczonego wyżej p. 12 okólnika Nr. 125 pozostają niezmienione.

Zarządzenie powyższe ma również zastosowanie odnośnie do wydanych już przed otrzymaniem niniejszego reskryptu, przez podległe Panu władze administracyjne I-ej instancji, dowodów osobistych wzoru Nr 2 tak, że termin 6-ciu, względnie 3-ch miesięcy, na jaki rzeczone dowody zostały wydane, względnie przedłużone, przedłuża się automatycznie na lat 2, względnie na rok, jak to już wyżej zaznaczono. Pomienione terminy należy liczyć od daty wystawienia dowodu osobistego wzoru Nr 2.

Zechce Pan wojewoda powyższe zarządzenie na podległym Panu terenie, we właściwy sposób ogłosić, oraz polecić władzom administracyjnym I-ej instancji, dokonanie odpowiednich adnotacji w rejestrach wydanych dowodów osobistych wzoru Nr 2.

2) Zamieszczone w dowodach osobistych wzoru Nr 1 i 2 rubryki „Narodowość“, należy przy wystawianiu tych dowodów osobistych wykreślać jako zbędne. Zauważa się przytem, że Min. Spraw Wewnętrznych zbędność pomienionej rubryki uwzględni przy druku dalszych nakładów blankietów dowodów osobistych.

3) Z uwagi na dochodzące do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych skargi i zażalenia na nieodpowiednie traktowanie petentów, ubiegających się o dowody osobiste, przez urzędników władz administracyjnych I-ej instancji, zechcą Panowie przy sposobności lustracji osobiście przedsiębranych, względnie przez urzędników inspekcyjnych zainteresować się bliżej referatami dowodów osobistych władz admin. I-ej instancji i wrazie zauważonych zaniedbań lub uprawianych przez rzeczonych urzędników szykan stron a temwięcej złej woli ze strony tychże urzędników, pociągnąć winnych do bezwzględnej odpowiedzialności.

O wydanych zarządzeniach w powyższych sprawach zechce mnie Pan zawiadomić.

Minister: *Ratajski.*

Wojewoda Kielecki.

Pr. 2750/1/I. Kielce, dnia 13 maja 1925 r.

OKÓLNIK Nr 38

w sprawie stosowania art. 13 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr 58/584).

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego powyższy okólnik podaję do wiadomości i stosowania.

Wojewoda: w. z. *Dr. Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr AO. 1074. Warszawa, dnia 1 maja 1925 r.

Okólnik Nr 44.

Do P. P. Wojewodów (wszystkich), P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Przy wykonywaniu czynności związanych z zakładaniem urządzeń telefonicznych przez Polską Akcyjną Spółkę Telefoniczną, — posiadającą koncesję udzieloną jej przez b. Ministra Poczt i Telegrafów na podstawie art. 13 ustawy z 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 584), zaszły w niektórych Województwach przypadki, iż władze administracyjne odmówiły jej pomocy w zakresie zastosowania przymusu w drodze administracyjnej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przeto w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu (Generalną Dyrekcją Poczt i Telegrafów) udziela w sprawie interpretacji wspomnianego art. 13 wyżej wymienionej ustawy następującego wyjaśnienia:

I. Według art. 13 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 58 (584) przysługuje:

a) Państwu i jego organom oraz

b) koncesjonarjuszom prywatnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych, przeznaczonych do powszechnego użytku, — przy zakładaniu urządzeń telegraficznych i telefonicznych, prawo umieszczania przedmiotów technicznych — jak np. słupów, poprzeczników, stojaków, szafek rozdzielczych, kabli, przewodów i aparatów telefonicznych, puszek ściennych i t. p. — na cudzych gruntach i to tak na nich, jakoteż pod i ponad niemi. Odnosi się to w szczególności tak do publicznych dróg, placów, mostów, wód i ich brzegów oraz do gruntów kolejowych, jak również do gruntów i nieruchomości prywatnych.

Co do rozciągłości używania gruntu lub nieruchomości dla wyżej wymienionych celów winna zasadniczo nastąpić między zakładającymi odnośne urządzenia (Państwem, koncesjonarjuszami), a właścicielem prywatnego gruntu, względnie nieruchomości, dobrowolna umowa, przyczem jako dobrowolną umowę należy rozumieć również ustne udzielenie zezwolenia ze strony — właściciela gruntu lub nieruchomości lub ze strony innej uprawnionej osoby funkcjonarjuszowi, wykonującemu robotę. Wrazie niedojścia do skutku umowy z właścicielami nieruchomości przysługuje tak Państwu jak prywatnym koncesjonarjuszom, oznaczonym w ustępie 2 art. 13 ustawy, prawo przymusu w drodze administracyjnej. „Jeżeli wartość użytkowa gruntu lub nieruchomości ucierpi z powodu umieszczenia wspomnianych przedmiotów technicznych, należy się stronie prywatnej“, za używanie gruntu względnie nieruchomości odszkodowanie, którego wysokość ustala Sąd na żądanie właściciela nieruchomości.

II. We wspomnianych wyżej przypadkach odmówienia pomocy Polskiej Akcyjnej Spółce Telefonicznej, władze administracyjne stanęły na stanowisku, iż samo wyrażenie art. 13 ustawy „prawo przymusu w drodze administracyjnej“ wobec braku zwłaszcza rozporządzenia wykonawczego do ustawy nie upoważnia ich do interwencji na rzecz wspomnianej Spółki, i wymaga szczegółowego interpretowania.

Przy wyjaśnianiu tej wątpliwości stwierdzić należy przedewszystkiem, że wykonanie ustawy z dnia 3 czerwca 1924 roku powierzone zostało Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami. Jeżeli przeto ustawa stanowi w art. 13 iż prawo użycia przymusu w drodze administracyjnej przysługuje Państwu, to niewątpliwie rozumie przez to, iż prawo to przysługuje Ministrowi Przemysłu i Handlu, jako wykonawcy ustawy. Skoro zaś organami wykonawczymi Ministra Przemysłu i Handlu, mogącymi jedynie stosować środki przymusowe, są władze administracyjne, przeto nie ulega wątpliwości, iż są one obowiązane na żądanie właściwych czynników udzielić pomocy w formie zastosowania wobec opornych właścicieli gruntów, względnie nieruchomości, przysługujących im na podstawie obowiązującego na danym obszarze ustawodawstwa środków przymusowych.

Na podstawie zaś ustępu 2 art. 13 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. takie same prawa, jak Państwu, przysługują również koncesjonarjuszom prywatnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych o charakterze publicznym przeznaczonych do powszechnego użytku, a więc w danym wypadku Polskiej Akcyjnej Spółce Telefonicznej.

III. Do czasu wydania rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r., szczegółowo wyjaśniającego jej postanowienia, winny władze administracyjne w wypadkach, gdy odnośne organa państwowe lub koncesjonarjusze, oznaczeni w ustępie 2 art. 13 ustawy, zwrócą się do nich o zastosowanie prawa przymusu, zachować następujący tok postępowania:

1) z powołaniem się na art. 13 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. wezwać wskazanych prywatnych właścicieli gruntów względnie nieruchomości do znoszenia:

a) umieszczania przy zakładaniu urządzeń telegraficznych i telefonicznych przedmiotów technicznych na ich gruntach. pod i ponad niemi, i

b) używania do tych celów ich nieruchomości przez odnośne organa państwowe lub koncesjonarjuszy;

2) zarządzać doręczanie wyżej wskazanych wezwań dotyczącym właścicielom nieruchomości za pokwitowaniem;

3) dopiero, gdy wezwani mimo pisemnego wezwania usiłują przeszkodzić uskutecznieniu wyżej wymienionych ustawowych uprawnień, zastosować właściwe środki przymusowe, przysługujące im na podstawie obowiązującego na danym obszarze ustawodawstwa.

„Zastosowanie toku postępowania administracyjnego na życzenie koncesjonarjusza winno nastąpić jednak dopiero po stwierdzeniu przez właściwą Dyrekcję Poczt i Telegrafów lub przez Generalną Dyrekcję Poczt i Telegrafów, że żądanie koncesjonarjusza co do umieszczenia przedmiotów technicznych jest uzasadnione“.

IV. W związku z powyższem wyjaśnieniem art. 13 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 roku zechce Pan Wojewoda (P. Delegat Rządu, P. Komisarz Rządu) wydać do podległych Mu władz i urzędów właściwe zarządzenia.

Minister: *Ratajski.*

Wojewoda Kielecki.

Pr. 2752/11/II. Kielce, dnia 19 maja 1925 r.

OKÓLNIK Nr 41

w sprawie dawania zezwoleń na niektóre imprezy widowiskowe.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego udzielam poniższy okólnik do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr BC. 4107/25. Warszawa, dnia 5-go maja 1925 r.

Okólnik Nr 48.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu w Warszawie.

W czasach ostatnich przybywa znaczna liczba zagranicznych zespołów teatralnych, koncertowych, kabaretowych itp. Zespoły te, jak również repertuar ich, różnią się znacznie między sobą. Obok imprez, posiadających istotne walory artystyczne, imprez, które mogą dzięki doborowi repertuaru i wykonaniu go wnieść rzeczywiście nowe wartości do sztuki krajowej — znajdują się również przedsiębiorstwa widowiskowe, które, stojąc na niskim poziomie artystycznym, nietylko nie zasługują na poparcie, ale są wręcz szkodliwe. O ile pierwsze z nich mogą zasługiwać na to, by produkcje ich udostępnić szerszemu ogółowi, o tyle drugie nie powinny bezwzględnie korzystać z gościny naszych scen i estrad.

Należy bowiem wziąć również pod uwagę konkurencję, jaką przyjezdne zespoły widowiskowe czynią miejscowym teatrom. Teatry nasze w czasie obecnym przeżywają kryzys, należy więc politykę widowiskową pokierować w ten sposób, by nasze placówki kulturalne, jakiemi są bezwątpienia teatry o wysokim poziomie artystycznym, nie były narażone na straty. Polityki tej nie można jednak prowadzić bez zastrzeżeń. Chociaż przyjazd niektórych zespołów artystycz-

nych z zagranicy może się w pewnej mierze odbijać na frekwencji w teatrach miejscowych, to jednak, o ile zespoły te przywożą w repertuarze swym nowe wartości artystyczne, nie można odmówić im zezwolenia na produkcje. Jednakże w miastach, gdzie są stałe teatry, zezwolenia takie muszą być uwarunkowane co do ilości przedstawień, a to w ten sposób, by z jednej strony — dając publiczności możność zapoznania się z obcą sztuką, nie czynić z drugiej strony uszczerbków teatrom miejscowym.

Te wszystkie względy wymagają, rzecz oczywista, ujednostajnienia polityki widowiskowej w stosunku do imprez zagranicznych, to też sprawa wydawania zezwoleń na występy artystów zagranicznych winna być zogniskowana w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Zezwolenia na występy zespołów zagranicznych sposobem objazdowym wydaje z reguły Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zdarza się jednak, że zespół taki, nie otrzymawszy zezwolenia Ministerstwa, zwraca się z podaniem do władz administracyjnych pierwszej względnie drugiej instancji i otrzymuje sporadyczne zezwolenia na urządzanie jednego lub więcej przedstawień.

Stan taki, powodując rozbieżność zarządzeń, odbija się bardzo ujemnie na całokształcie polityki widowiskowej. Dlatego więc polecam p. Wojewodzie, (p. Delegatowi Rządu, p. Komisarzowi Rządu), by podległe Mu władze administracyjne nie wydawały na własną rękę zezwoleń na urządzanie występów zespołów i artystów widowiskowych zagranicznych. Imprezy takie o charakterze objazdowym winny z reguły posiadać koncesję, wydaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Jeżeli zaś przedstawienia takie mają się odbywać w jednej tylko miejscowości, korzystając z jednorazowego zezwolenia władz administracyjnych pierwszej instancji, to władze te w każdym poszczególnym wypadku winny zasięgać opinji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i nie wydawać zezwolenia przed otrzymaniem aprobaty.

Minister: *Ratajski.*

Wojewoda Kielecki.

(Pr. 2838/3/l). Kielce, dnia 18 maja 1925 r.

OKÓLNIK Nr 42

w sprawie podawania dokładnych adresów przez gminy i posterunki P. P. w korespondencji urzędowej.

Wszystkim PP. Starostom województwa kieleckiego powyższy okólnik przesyłam do wiadomości wśladza reskryptami tut. z dnia 4 XII 1922 r. L. Pr. 6454/1/I i z dnia 12 II 1923 r. L. Pr, 1407/2/I z poleceniem stosownego pouczenia Urzędów Gminnych i Posterunków P. P.

Wojewoda: w z. *Dr. Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

(Nr. A. O. 865). Warszawa, dnia 7 maja 1925 r.

Okólnik Nr 50.

Do Pana Wojewody (do wszystkich, także do Wojewody Śląskiego) oraz p. Delegata Rządu w Wilnie.

Według sprawozdania jednego z Panów Wojewodów, liczne gminy i posterunki P. P. zwłaszcza z Województw wschodnich zwracają się do Starostw w sprawie różnych urzędowych wyjaśnień, nie podając z reguły w swych pismach ani odnośnego Urzędu pocztowego, ani powiatu ewentualnie Województwa, do których przynależą.

Wskutek tego odszukanie odnośnej miejscowości dla braku skorowidzów, natrafia na znaczne trudności, a wysłane odpowiedzi niekiedy w sprawach ważnych i pilnych, wracają z powrotem do Starostw, nie doszedłszy do miejsca przeznaczenia.

Dzieje się to zwłaszcza w wypadkach, gdy chodzi o miejscowości o jednakowem brzmieniu, istniejące w różnych województwach i powiatach.

Celem zapobieżenia temu na przyszłość, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powołując się na swe pisma okólne: Nr AO. 3627 ex 1922 i Nr AO. 309 ex 1923, dotyczące bliższego określania miejscowości o jednakowych nazwach — poleca panu Wojewodzie (p. Delegatowi Rządu), wydać stosowne zarządzenia, aby gminy i posterunki P. P. w korespondencji urzędowej ze Starostwami obcych powiatów, podawały zawsze dokładny adres miejscowości, do której odpowiedź ma być skierowaną, a to przez oznaczenie dotyczącego urzędu pocztowego według ustalonej nomenklatury pocztowej oraz nazwy powiatu ewentualnie także nazwy województwa.

Za Ministra: *Olpiński,* Podsekretarz Stanu.

Wojewoda Kielecki.

Ad. 197/IV/313. Kielce, dnia 20 maja 1915 r.

OKÓLNIK Nr 43.

Zaliczenie procentów za zwłokę przy uiszczaniu daniny leśnej.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa kieleckiego i Wydziałowi Rolnictwa i Weterynarji.

Poniższe wyjaśnienie Min. Rob. Publicznych przesyłam do wiadomości i ścisłego stosowania się przy zaliczaniu procentów za zwłokę w płaceniu daniny leśnej.

Za Wojewodę: *Dr. Morawski.*

Ministerstwo Robót Publicznych.

(Nr 1730/Od.) Warszawa, dnia 13 maja 1925 r.

Do wszystkich Panów Wojewodów i P. Delegata Rządu w Wilnie.

Zachodzą często wypadki fałszywego zaliczania i ściągania przez Kasy Skarbowe procentów za zwło-

kę przy uiszczaniu przez płatników daniny lasowej. Dla ujednostajnienia obliczania i uporządkowania ewent. zaległości na tym tle, Ministerstwo Robót Publicznych podaje następujące wyjaśnienie.

Koniec § 23 rozp. wyk. z dnia 25 IX 1923 r. (Dz. U. Nr 105 poz. 823), postanawia pobieranie 1% za zwłokę od zaległości za każdy miesiąc. Tymczasem inspekcje zarządzone przez Min. Rob. Publ., ujawniły, że przeważnie jest pobierany 1% za zwłokę od wpłaconej kwoty, będącej częścią wymierzonej raty daniny.

Ten sposób zaliczania jest niezgodny z przytoczonem postanowieniem i prowadzi do pewnych strat Skarbu Państwa. Starostwa, które w myśl drugiego ustępu przytoczonego wyżej paragrafu, mają prowadzić ewidencję wpływów, a więc i zaległości, winny zatem w razie takiego fałszywego zaliczenia procentów za zwłokę przeliczyć i poprawić, rozdzielając wpłacone kwoty, za należycie obliczone procenty za zwłokę i wpłaty za samą daninę lasową. W taki sposób rozliczone wpłaty dadzą istotne zaległości daniny, które winny być dodatkowo ściągnięte. Poniższy przykład podaje nieprawidłowe obliczenie procentów za zwłokę. Płatnikowi wymierzono 1 ratę w wysokości 2,000 zł. i doręczono nakaz płatniczy w maju 1924 r. Płatnik uiścił wedle dziennika pomocniczego: w sierpniu 1924 r. — 500 zł. i jako 1% za zwłokę w lipcu i sierpniu 2 × 5 = 10 zł., czyli razem 510 zł. W listopadzie 1924 r. 800 zł. i za zwłokę od lipca do listopada włącznie 5 × 8 = 40 zł., czyli razem 840 zł. W marcu 1925 r. 700 zł. i za zwłokę od lipca do marca włącznie 9 × 7 = 63 zł., czyli razem 763 zł., razem 2000 zł. + 113 zł. = 2113 zł. Procenty za zwłokę zostały przez Kasę Skarbową zaliczone i ściągnięte od wpłaconych kwot, a więc niezgodnie z rozporządzeniem, które poleca pobierać je od zaległości, a więc od całej zalegającej każdorazowo kwoty. Prawidłowe obliczenie winno być przeprowadzone w następujący sposób:

I. Płatnik uiścił istotnie w sierpniu 1924 r. 520 zł. tj. jako 1% za zwłokę w lipcu i sierpniu 2 × 20 = 40 zł. i na daninę 470 zł., czyli zalega nadal z kwotą 1530 zł., w listopadzie 1924 r. — 840 zł. za zwłokę od września do listopada włącznie 3 × 15·30 = 45·90 zł. — i 794·10 zł. na daninę, czyli zalega nadal z kwotą 735·90 zł., w marcu 1925 r. — 763 zł. tj. za zwłokę od grudnia do marca włącznie 4 × 7·36 = 29·44 zł. i 733·56 zł. na daninę, czyli zalega z kwotą 2·34 zł., razem 2113 zł., t. j. za zwłokę 115·34 zł. i 1997·66 zł. na daninę. Wynika z zestawienia obu sposobów rozliczenia, że płatnik w rzeczywistości zalega z kwotą 2·34 zł. — na daninę i 1% za zwłokę od tej zaległości począwszy od 1-go kwietnia 1925 r. — po 0.02 zł. co każdy miesiąc. II. Płatnikowi wymierzono II ratę w ekwiwalencie gotówkowym 4,000 zł. i doręczono mu nakaz płatniczy w styczniu 1925 r. — Wedle okólnika L. 35/Od. z dnia 9/I 1925 r. — winien płatnik uiścić po 1000 zł., w lutym, kwietniu, czerwcu i wrześniu b. r. wraz z 1% za zwłokę od zaległości niezapłaconej w lutym, czyli w lutym 1000 zł. — w kwietniu 1000 zł. — 1% za zwłokę od 3000 zł., za 2 mies. tj. 60 zł., — w czerwcu 1000 zł. i 1% za zwłokę od 2000 zł., za 2 mies. tj. 40 zł., we wrześniu 1000 zł. i 1% za zwłokę od 1000 zł., 3 miesiące tj. 30 zł. III. Płatnikowi wymierzono I. ratę w wysokości 10,000 zł. z terminem wpłaty do końca lutego 1924 r. — i doręczono nakaz płatniczy w styczniu 1924 r., — a II-gą ratę w wysokości 11,000 zł. według nakazu płatniczego ze stycznia 1925 r. — z terminem wpłaty do końca lutego 1925 r. — Uwzględniając wyjątkowe położenie płatnika — Min. Robót Publiczn. udzieliło mu zwłoki, godząc się na wpłacenie obu rat w ciągu 1925 r. — a mianowicie w lutym, maju i sierpniu po 5000 zł., a w październiku resztę, z zastrzeżeniem procentów za zwłokę. Płatnik uiści zatem: w lutym 5,000 zł. t. j. 1200 zł.. jako 1% za zwłokę za 12 miesięcy licząc po 100 zł. — za każdy miesiąc i 3800 zł. na poczet I. raty. — Płatnik zalega nadal z kwotą 6200 zł. na poczet I. raty, w maju 5000 zł., tj. — 186 zł. za zwłokę za 3 miesiące (od marca do maja 1925 r. włącznie) po 62 zł. za każdy miesiąc i 4814 zł. na poczet I. raty. Płatnik zalega z kwotą 1336 zł. — z I. raty — w sierpniu 5000 zł., t. j. 41·58 zł. za zwłokę za 3 miesiące (od kwietnia do sierpnia włącznie) po 13·86 zł. za każdy miesiąc i 1386 zł., jako resztę I raty, oraz 660 zł. za zwłokę od całej kwoty II raty za 6 miesięcy (od marca do sierpnia włącznie) po 110 zł. za każdy miesiąc i 2932·42 zł. na poczet II raty. Płatnik zalega z kwotą 88087·58 zł. drugiej raty, w październiku 8249·34 zł. tj. 161·76 zł. za zwłokę, we wrześniu i październiku po 80588 zł. i 8087·58 zł., jako resztę II raty.

Za Kierownika Ministerstwa Robót Publicznych
w z. Dyrektora Departamentu *(podpis).*

WYKAZ
zaraźliwych chorób zwierzęcych,
panujących na terenie województwa kieleckiego, za czas od dnia 1 do 15 kwietnia 1925 r.

Nosacizna.

Pow. kozienicki: folw. Przyłęk.
„ miechowski: folw. Pobiednik Wielki.
„ olkuski: wieś Sułoszowa.
„ pińczowski: ff. Bobin, Charbinowice, w. Korczyn Stary.
„ sandomierski: m. Staszów.
„ stopnicki: f. Zagorzany, ww. Piasek Wielki, Rotówka, Rejterówka.

Świerzb.

Pow. jędrzejowski: w. Laskowa.
„ konecki: ff. Browary, Fałków, Wyszyna Fałkowska, ww. Dziebałów, Gracuch, Ruda Maleniecka.
„ olkuski: w. Sułoszowa.
„ pińczowski: ff. Brzeście, Samostrzałów, ww. Ksawy, Włochy, Zagość Nowa.
„ radomski: osada Wierzbica.
„ stopnicki: w. Karsy Mała.

Zaraza stadnicza.

Pow. miechowski: ww. Kościejów, Koczowice, Lelowice, Pałecznica, Racławice, kol. Pamięcice.

Zaraza piersiowa.

Pow. kielecki: ff. Jarzębice, Morawica.

Zaraza płucna bydła rogatego.

Pow. będziński: f. Hrabia Renard, m. Będzin.
„ jędrzejowski: f. Cierna.
„ kozienicki: w. Bronowice.
„ miechowski: w. Jazdowice.
„ opatowski: ff. Jacentów, Gierczyce, Grocholice, w. Balbinów.
„ pińczowski: folw. Szyszczyce, ww. Kazimierza Wielka, Piekary, Szyszczyce.
„ radomski: f. Sadków, m. Radom, ww. Kłonów, Tynica.

Zołzy.

Pow. częstochowski: folw. Libidza.
„ kielecki: więzienie na św. Krzyżu.
„ konecki: folw. Radoszyce.
„ kozienicki: folw. Grabów nad Wisłą.
„ pińczowski: os. Koszyce.

Influenza koni.

Pow. kielecki: f. Masłów, ww. Baszowice, Mirocice, Siekierno, Wzdół.

Złośliwa gorączka bydła.

Pow. włoszczowski: w. Ślęzany.

Pryszczyca.

Pow. będziński: ff. Góra Siewierska, Hrabia Renard, Twardowice, m. Będzin.
„ olkuski: ww. Boża Wola, Chlina, Dobrogościce.
„ pińczowski: ff. Czarnocin, Góry, Kamienna, Kopernia, Michałów, Rogów, ww. Borków, Kamienna, Przybonice, m. Pińczów.
„ radomski: os. Gzowice.
„ sandomierski: folw. Rytwiany.
„ włoszczowski: w. Sokolniki.

Wąglik.

Pow. częstochowski: ww. Mirów, Cykarzew.
„ konecki: w. Nadziejów.
„ opoczyński: w. Ogonowice.
Pow. pińczowski: ff. Góry, Michałów, Morgana, ww. Młodzany Duże, Wielgus.
„ radomski: w. Owadów.
„ stopnicki: w. Szczerbaków.

Gruźlica.

Pow. pińczowski: w. Kamieńczyce.

Pomór świń.

Pow. radomski: m. Wyśmierzyce.

Wścieklizna.

Pow. będziński: przysiółek Przodowski, ww. Branowice, Bobrowniki, Cynków, Mierzęcice, Pochulanka, Pomrożyce, Porąbka, Sączów, Toporowice.
„ częstochowski: ww. Błeszno, Nierada, Ostrowy, Wyczerpy Górne, m. Częstochowa.
„ iłżecki: ww. Okół, Tychów Stary.
„ jedrzejowski: folw. i w. Jasienna, ww. Czarnocice, Lścin, Motkowice, Oksa, Piaski, Zielonki.
„ kielecki: m. Kielce, w. Szydłówek.
„ konecki: w. Mroczków.
„ olkuski: ww. Minoga, Smardzewice.
„ opatowski: ww. Czarna Glina, Jurkowice, młyn Kabza.
„ sandomierski: w. Dobra.
„ stopnicki: m. Chmielnik, ww. Hańcza, Kotuszów, os. Oleśnica.

Za czas od 16-go do 30-go kwietnia b. r.

Nosacizna.

Pow. częstochowski: w. Zawisna.
„ kielecki: ff. Jarzębiec, Morawica.
„ kozienicki: folw. Przyłęk.
„ miechowski: folw. Pobiednik Wielki.
„ olkuski: w. Sułoszowa.
„ pińczowski: ff. Bobin, Charbinowice, w. Korczyn Stary.
„ sandomierski: w. Staszów.
„ stopnicki: folw. Zagorzany, ww. Piasek Wielki, Rotówka, Rejterówka.

Świerzb.

Pow. jędrzejowski: w. Laskowa.
„ konecki: ff. Browary, Fałków, Wyszyna Fałkowska, ww. Dziebałtów, Gracuch, Rada Maleniecka.
„ olkuski: w. Sułoszowa.
„ opatowski: ff. Sobów, Wyszmontów.
„ pińczowski: ff. Brzeście, Samostrzałów, ww. Ksany, Włochy, Zagość Nowa.
„ radomski: os. Wierzbica.
„ stopnicki: w. Karsy Małe.

Zaraza stadnicza.

Pow. miechowski: ww. Karczowice, Kościejów, Lelowice, Pałecznica, Racławice, kol. Pamięcice.

Zaraza płucna bydła rogatego.

Pow. będziński: ff. Hrabia Renard, m. Będzin.
„ kozienicki: folw. w. Bronowice.
„ miechowski: w. Jazdowice.
„ opatowski: ff. Jacentów, Gierczyce, Grocholice, w. Balbinów.
„ pińczowski: folw. Szyszczyce, ww. Kazimierza Wielka, Piekary, Szyszczyce.
„ radomski: folw. Sadków, m. Radom, ww. Kłonów, Tynica, kol. Podgajek.
„ stopnicki: folw. Moleńszczyzna.

Zołzy.

Pow. częstochowski: folw. Libidza.
„ konecki: folw. Radoszyce.
„ kozienicki: folw. Grabów nad Wisłą.
„ pińczowski: os. Koszyce.

Influenza koni.

Pow. kielecki: folw. Masłów, ww. Baszowice, Mirocice, Siekierno, Wzdół.

Złośliwa gorączka u bydła.

Pow. konecki: w. Adamów.
„ włoszczowski: w. Ślęzany.

Pryszczyca.

Pow. będziński: f. Góra Siewierska, Hrabia Renard, Twardowice, m. Będzin.
„ częstochowski: w. Biskupice.
„ olkuski: ww. Boża Wola, Chlina, Dobrogościce.
„ pińczowski: f. Czarnocin, Góry, Kamienna, Kopernia, Michałów, Rogów, ww. Borków, Kamienna Przybenice, m. Pińczów.
„ radomski: os. Gzowice.
„ włoszczowski: ww. Sokolniki, Dzibice.

Wąglik.

Pow. częstochowski: ww. Mirów, Cykarzew.
„ opoczyński: w. Ogonowice.
„ pińczowski: ww. Młodzany Duże, Zagoszyce.
„ radomski: ww. Owadów, Piskornica.
„ stopnicki: ww. Brzostków, Marzęcin, Świniary, Szczerbaków.

Gruźlica.

Pow. opatowski: f. Szwarszowice.
„ pińczowski: w. Kamieńczyce.

Pomór świń.

Pow. radomski: m. Wyśmierzyce.

Różyca trzody chlewnej.

Pow. pińczowski: f. Chroberz, m. Pińczów.
„ sandomierski: kol. Rytwiany.

Posocznica.

Pow. opatowski: f. Garbacz.

Wścieklizna.

Pow. będziński: ww. Bobrowniki, Cynków, Genzyn, Masłońskie, Mierzęcice, Pochulanka, Pomrożyce, Porąbka, Sączów, Strzemieszyce Wielkie, Toporowice.
„ częstochowski: ww. Błeszno, Ostrowy, Wyczerpy Górne, m. Częstochowa.
„ Iłżecki: ww. Okół, Tychów Stary.
„ jędrzejowski: f. i w. Jasionna, w. Imielno, Lścin, Matkowice, Oksa, Pisków, Zielonki.
„ kielecki: m. Kielce, w. Szydłówek.
„ konecki: w. Mroczków.
„ olkuski: ww. Minoga, Smardowice.
„ opatowski: ww. Czarna Glina, Jurkowice, młyn Kabza.
„ sandomierski: w. Międzygórze.
„ stopnicki: m. Chmielnik, w. Hańcza, os. Oleśnica.
„ włoszczowski: w. Secemin.

OBWIESZCZENIA.

W dniu 12 maja 1925 roku.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Kielcach

w składzie: wiceprezes A. Symon, sędziowie: W. Jaroński, E. Winczakiewicz, za sekretarza apl. E. Braum, po rozpatrzeniu na posiedzeniu publicznem prośby Towarzystwa Oleum sp. z ogr. odp. w Warszawie o ogłoszenie upadłości Saula Enocha, wydał wyrok następujący:

Ogłosić upadłość Saula Enocha z Jędrzejowa, ulica Wodzisławska Nr 1, licząc jej początek od dnia 2-go grudnia 1924 r., wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie sędziego Jarońskiego i kuratora w osobie adwokata Kubeckiego z Kielc, majątek upadłego opieczętować i oddać zarządowi masy upadłości. — Zabezpieczyć osobę upadłego Saula Enocha przez osadzenie go w więzieniu dla niewypłacalnych dłużników Wyrok opatrzyć rygorem natychmiastowej wykonalności.

A. Symon. Jaroński. E. Winczakiewicz.

Sędzia-komisarz masy upadłego Saula Enocha, na zasadzie art. 476 Kodeksu Handlowego, wzywa wierzycieli upadłego do przybycia w dniu 15 czerwca 1925 r. o godzinie 10 rano do Wydziału Cywilnego Kieleckiego Sądu Okręgowego osobiście, lub przez pełnomocników z dowodami, stwierdzającymi ich pretensje do masy upadłościowej, w celu wysłuchania sprawozdania kuratora i wyboru syndyka.

Sędzia-komisarz: *W. Jaroński.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach (Nr 864/K. — Kielce, dnia 29 kwietnia 1925 roku) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 26 lutego 1925 r., które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziem., oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów, postanowiła: wniosek Powiatowego Urzędu ziemskiego w Miechowie, z dnia 22 stycznia 1925 r. Nr 198 zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 279,5 ha, obejmujących grunta wsi **Czaple Małe**, tabelowe i otrzymane za serwituty cztery place dworskie, oraz osady tabelowe Nr Nr 1 i 13 wsi Wysocice-Wysiołek, gminy Rzeżuśnia, pow. miechowskiego. (B/G 2688-1-I). Prezes: *B. Sosnowski.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach (Nr 942/K. — Kielce, dnia 18-go maja 1925 roku) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 26 lutego 1925 roku, które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 roku o organ. Urzęd. i Komis. Ziem. oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów, postanowiła: wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Pińczowie, z dnia 3 lutego 1925 roku Nr 188 zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 614,25 ha, obejmujących grunta rozparcelowanego majątku **Podłęże** i wszystkie grunta włościan wsi Podłęże. Prezes: w z. *W. Jaroszyński.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach (Nr 988/K. — Kielce, dnia 27-go maja 1925 roku) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 15 października 1924 r., które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziem., oraz art. 16 Ustawy z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów, postanowiła: zgodnie z wnioskiem Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opatowie, z dnia 29 marca 1924 r. Nr 239, obszar komasacyjny, ustalony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 19 października 1921 r. i składający się z gruntów wsi **Jędrzejów**, rozszerzyć przez włączenie doń 145 ha 5965 m. gruntów wsi Denkówek, gm. Bodzechów, pow. opatowskiego (B/G. 3160-I).

Prezes: w z. *W. Jaroszyński.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach (L. 989/K. — Kielce, dnia 27-go maja 1925 roku) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 26 marca 1925 r., które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziem., oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów, postanowiła: wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach z dnia 14 lutego 1925 roku Nr. 569 zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 304,24 ha, obejmujących wszystkie tabelowe i otrzymane za serwituty grunta wsi **Ujny** przestrzeni 268,03 ha, grunta osady N. 23, wsi Huta Szklana, grunta osady N. 1 wsi Czarna — 19,52 ha i część gruntów dóbr Szczecno 0,81 ha. (B/G 3188-1).

Prezes: w z. *W. Jaroszyński*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach (L. 1000/K. — Kielce, dnia 29-go maja 1925 roku) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 26 marca 1925 roku, które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziem., oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów postanowiła wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Jędrzejowie z dnia 14 lutego 1925 r. Nr 127 zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 583,08 ha, obejmujących wszystkie grunta wsi Mierzwin, przestrzeni 88,51 ha, wsi Mierzwin poduchowny 32,82 ha i grunta nabyte z majątku Mierzwin 461,73 ha. Prezes: w z. *W. Jaroszyński.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publ. ogłasza:

Zatwierdza się niniejszem niżej podaną taryfę cen i rozkład jazdy **Józefowi Kulikowi w Częstochowie,** ul. Ogrodowa Nr 57, za przewóz osób i bagaży na linjach Częstochowa — Wieluń.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

do Wielunia odjazd z Częstochowy o godz. . . 9
„ Częstochowy „ „ Wielunia „ „ . . 15

Kielce, dnia 27 kwietnia 1925 r.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publ. ogłasza:

Zatwierdza się niniejszem niżej podaną taryfę cen i rozkład jazdy **Henrykowi Krzonowiczowi z Krakowa,** ul. Lubomirskiego Nr 43/I, za przewóz osób i bagaży dwoma autobusami na linjach: Miechów — Słomniki — Michałowice (do granicy województwa kieleckiego).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 18
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . . „ 0,5

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

do Michałowic odjazd z Miechowa o godz. . 7·00
„ Miechowa „ „ Michałowic o godz. . 17·30

Wojewoda: *Manteuffel.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publ. ogłasza: Zatwierdza się niniejszem niżej podaną taryfę cen i rozkład jazdy **Józefowi Zdankiewiczowi i Kazimierzowi Skrzypczykowi w Miechowie.**

Za przewóz osób i bagaży dwoma autobusami na linjach: Miechów-Charsznica.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Do Charsznicy odjazd z Miechowa o g. 10, 17, 22·30
„ Miechowa „ z Charsznicy o g. 0 30, 12·30, 19·30

Wojewoda: *Manteuffel.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publ. ogłasza: Zatwierdza się niniejszem niżej podaną taryfę cen i rozkład jazdy **Sylwerji Zagórskiej w Myślenicach,** za przewóz osób i bagaży 3 autobusami i 1 samochodem lekkim na linjach: Zwoleń-Radom.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . gr. 0,2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

do Radomia odjazd z Zwolenia o godz. . . . 8·00
„ „ „ „ „ „ . . . 10·00
„ Zwolenia z Radomia . . . „ . . . 16·00
„ „ „ . . . . „ . . . 18·00

Kielce, dnia 7 maja 1925 roku.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publ. ogłasza: Zatwierdza się niniejszem niżej podaną taryfę cen i rozkład jazdy inżynierowi **Romanowi Białkowskiemu w Szydłowcu,** Plac 3-go maja, za przewóz osób i bagaży czterema samochodami na linjach: Szydłowiec stacja — Szydłowiec miasto-Radom.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 20
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . gr. 0,5

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

do Radomia odjazd z Szydłowca o godz. . . 7·00
„ Szydłowca odjazd z Radomia o godz. . . . 18·00
pomiędzy stacją a miastem Szydłowcem odjazd z miasta o godz.: 4, 6·23, 8·17, 10·39, 12·32, 15·18, 15·55, 17·38, 19·11 22·42, odjazd ze stacji w 10 minut po odejściu pociągu.

Kielce, dnia 7 kwietnia 1925 roku.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publ. ogłasza: Zatwierdza się niniejszem niżej podaną taryfę cen i rozkład jazdy **Adamowi Blicharskiemu w Zwoleniu,** za przewóz osób i bagaży 1 autobusem na linjach Zwoleń-Radom.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 7
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . . gr. 0,2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

do Radomia odjazd z Zwolenia o godz. . . . 8·00
„ Zwolenia „ z Radomia . . . . 17·00

Kielce, dnia 7 maja 1925 roku.

Wojewoda w z. *Dr. Kroebl.*

Ogłoszenie edyktów o zaginieniu i poszukiwaniu osób wojskowych.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Końskich poszukuje zaginionego podczas walk wojny światowej *Jana Mazura,* syna Józefa i Otolji, przynależnego do kol. Wólka Karwicka, gm. Kszczonów, p. Opoczno, który w 1914 r. był powołany do armji rosyjskiej i więcej nie wrócił.

Ktokolwiek był świadkiem jego ewentualnej śmierci na polu bitwy, lub też dostania się do niewoli, proszony jest podać P. K. U. Końskie, z powołaniem się na liczbę dziennika 2860/II/25, dokładne okoliczności, jak: dzień, miesiąc i rok śmierci, powód śmierci, miejsce pogrzebu, względnie dostania się do niewoli i okoliczności temu towarzyszące. Również proszony jest ewentualny świadek śmierci lub niewoli podać swoje imię i nazwisko, oraz dokładny adres.

Markowski, por. 1 ref. pob.

Katarzyna Haraźna, zamieszkała w Garbaczu, gminie Bokszyce, rości pretensje do Skarbu Państwa o pensję wdowią po mężu swym *Józefie Haraźnym,* synu Andrzeja i Józefy, urodzonym w Garbaczu, gm. Bokszyce, w r. 1888, religji rzymsko-katolickiej, z zawodu rolniku, do chwili pójścia do wojska rosyjskiego zamieszkałym w Garbaczu, a ostatnio pełniącym służbę w 72 p. p. wojska rosyjskiego, jakoby ten dnia 1-go września 1914 roku w czasie działań wojennych zginął bez wieści.

Wzywa się wszystkich, którzy mogliby stwierdzić fakt jego zaginienia lub istnienia, by w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu zawiadomili pisemnie lub ustnie Referat Inwalidzki przy Powiatowej Komendzie Uzupełnień w Ostrowcu, z powołaniem się na liczbę dziennika 4241/25/Inw.

Komendant P. K. U.: *E. Skulski,* ppułkownik.

Ochotnik *Antoni Biały,* urodzony 6 września 1899 r. w Sosnowcu (Sielcu), syn Tomasza i Wiktorji,

zginął podczas działań wojennych w wojnie polsko-rosyjskiej na rzeką Styrem dnia 15 lipca 1920 roku, pełniąc służbę w armji polskiej w 9-tej kompanji 25 pułku piechoty. Rodzice jego, zamieszkali w Sosnowcu przy ul. Bukowej Nr 8, nie posiadają o nim żadnej wiadomości.

Wobec powyższego uprasza się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili Powiatową Komendę Uzupełnień w Sosnowcu w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu, z powołaniem się na liczbę dziennika 3958/25 r.

Szer. *Józef Kalinowski,* syn Ignacego i Anieli z Michalskich, urodzony 19 lipca 1884 roku we wsi Milejowice, gm. Zakrzów, pow. radomski, zginął podczas działań wojennych w wojnie wszechświatowej pod Łodzią w grudniu 1914 r., pełniąc służbę w armji rosyjskiej w piechocie w pułku gwardji petersburskiej. Żona jego, Aniela Smałz, córka Jana i Wiktorji z Filipowiczów, zamieszkała w Dąbrowie Górniczej przy ulicy Gliniaki Nr 29/a, nie posiada o nim żadnej wiadomości.

Wobec powyższego uprasza się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu, względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili Powiatową Komendę Uzupełnień w Sosnowcu w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu, z powołaniem się na liczbę dziennika 3436/25 r.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Końskich poszukuje zaginionego podczas walk wojny światowej *Walentego Kępe*, przynależnego do kol. Radwanów, gm. Pianów, pow. koneckiego, który w 1914 roku powołany był do wojska rosyjskiego.

Ktokolwiek był świadkiem jego ewentualnej śmierci na polu bitwy lub też dostania się do niewoli proszony jest podać P. K. U. Końskie, dokładne okoliczności, jak: dzień, miesiąc i rok śmierci, powód śmierci, miejsce pogrzebu względnie dostania się do niewoli i okoliczności temu towarzyszące. Również proszony jest ewentualny świadek śmierci lub niewoli podać swoje imię i nazwisko, oraz dokładny adres.

Komendant P. K. U.:
w z. *Kwiatkowski,* por. pob. II Ref. pob.

Szer. *Sączewski Józef*, urodzony w 1876 roku w Dołkach, gm. Kamień, syn Piotra i Marji z Cieślów, zginął podczas wojny wszechświatowej w Podleczuciu na Mazurskich błotach dnia 10 października 1914 r., pełniąc służbę w armji rosyjskiej, w 42 dyw. artylerji. Żona jego, Ludwika Sączewska (z domu Jakóbczyków), zamieszkała w Bobrownikach, pow. Będzin, nie posiada o nim żadnej wiadomości.

Wobec powyższego uprasza się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili P. K. U. Sosnowiec w ciągu trzech miesięey od ogłoszenia niniejszego edyktu, z powołaniem się na liczbę dziennika 17599/25 r.

Szer. *Stojak Józef,* urodzony w 1874 r., syn Andrzeja i Katarzyny z Kopruchów, zaginął podczas wojny wszechświatowej na froncie albańskim, pełniąc służbę w armji Austro-Węgier. Żona jego, Marjanna Stojak (z domu Tyniorów), zamieszkała w Gołonogu, gm. olkusko-siewierska, pow. Będzin, nie posiada o nim żadnej wiadomości.

Wobec powyższego uprasza się wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, aby zawiadomili P. K. U. Sosnowiec w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu, z powołaniem się na liczbę dziennika 16818/25 r.

Magistrat miasta Słomnik podaje do publicznej wiadomości, że Rada miasta na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 1924 roku i 19 marca 1925 roku uchwaliła opłaty kancelaryjne od podań, za czynności i poświadczenia urzędowe, pobierane na rzecz miasta Słomnik. Statut co do tych opłat został zatwierdzony przez Wydział Powiatowy w dniu 8 kwietnia r. b.

Opłaty wynoszą:

1.	od podań do Magistratu w sprawach sanitarnych, budowlanych, zakupu nieruchomości po	1·— zł.
2.	od świadectw przyjęcia w sprawie przesiedlenia . , . . .	1·— „
3.	za wyciąg z księgi ludności . .	1·— „
4.	zaświadczenie podpisu (od każdego podpisu)	0·25 „
5.	zaświadczenie ksiąg (nieurzędowych) .	1·— „
6.	za poświadczenia dyplomów wystawiane przez Zarządy Cechów . . .	3·— „
7.	za odpisy dokumentów (aktów urodzenia, małżeństwa, śmierci, wyciągi z protokółów Komisji	1·— „
8.	za świadectwo moralności . . .	1·— „
9.	za poświadczenie recepisów pocztowych:	
a)	pieniężnych	0·20 „
b)	zwyczajnych	0.05 „
10.	za udzielenie pozwoleń na budowę, łącznie z zatwierdzeniem planów:	
a)	domu mieszkalnego od każdej ubikacji, oprócz sieni	5·— „
b)	stodoły długości 10 m. . . .	10·— „
	ponad 10 m.	20·— „
c)	chlewów od każdej ubikacji . .	2·— „

Słomniki, dnia 28 kwietnia 1925 r.

Burmistrz: *A. Mrożkiewicz.*

Magistrat miasta Słomnik podaje do wiadomości, że Rada miasta na posiedzeniu w dniu 10-go stycznia uchwaliła samoistny podatek od polowania. Statut co do tych opłat zatwierdzony został na posiedzeniu Wydziału Powiatowego w dniu 8-go kwietnia 1925 r.

Podatek ten wynosi po 30 groszy z 1 ha.

Słomniki, dnia 28 kwietnia 1925 r.

Burmistrz: *A. Mrożkiewicz.*

Magistrat miasta Słomnik podaje do wiadomości, że Rada miasta na posiedzeniu w dniu 10-go stycznia uchwaliła opłaty od umów o przeniesienie prawa własności nieruchomości. Statut do tego podatku zatwierdzony został na posiedzeniu Wydziału Powiatowego w dniu 8 kwietnia 1925 roku.

Opłata pobierana będzie na rzecz miasta Słomnik w wysokości 2% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej.

Słomniki, dnia 28 kwietnia 1925 r.

Burmistrz: *A. Mrożkiewicz.*

Magistrat miasta Słomnik podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych i § 5. Rozp. II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18-go marca 1924 roku. Rada miasta na posiedzeniu w dniu 17-go stycznia 1925 r. wprowadza samoistny podatek miejski od lokali w wysokości 3% czynszu przedwojennego.

Słomniki, dnia 28 kwietnia 1925 r.

Burmistrz: *A. Mrożkiewicz.*

Magistrat miasta Słomnik podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, Rada miasta na posiedzeniu w dniu 17-go stycznia 1925 r. wprowadziła samoistny podatek miejski od budynków według skali od dochodu obliczonego z roku 1914 w wysokości 3% uchwała ta zatwierdzona została na posiedzeniu Wydziału Powiatowego w dniu 8 b. m.

Słomniki, dnia 28 kwietnia 1925 r.

Burmistrz: *A. Mrożkiewicz.*

Kielecka Komisja do badania zmian kosztów utrzymania na posiedzeniu swem w dniu 5 czerwca 1925 roku ustaliła, że w miesiącu maju 1925 roku, w porównaniu z miesiącem kwietniem tegoż roku, koszt utrzymania dziennego rodziny pracowniczej złożonej z 4-ch osób zwiększył się o 0·85% (osiemdziesiąt pięć setnych procent).

Przewodniczący Komisji

Insp. pracy IV Okr. w. z. *Tutakiewicz.*

Komitet wystawy „Wieś Polska" w Liskowie Kaliskim ogłasza, iż w związku z mającym się odbyć w r. b. Międzynarodowym Kongresem Rolniczym, przy współudziale odnośnych władz i centralnych organizacyj społecznych, zostanie zorganizowana w Liskowie w okresie od 18 czerwca do 5 lipca r. b. **wystawa**, obejmująca następujące działy:

rolnictwo,	współdzielczość,	pożarnictwo,
hodowla,	oświata,	samorząd,
ogrodnictwo,	opieka społeczna,	hygjena,
przemysł ludowy,	praca społeczna,	etnografja,

organizacje młodzieży, — społeczna obrona Państwa.

W czasie wystawy zostaną zorganizowane następujące zjazdy:

18/VI	Otwarcie Wystawy.	
19/VI	Szkolnictwo.	
20/VI	„	Organizacje młodzieży.
21/VI	Organ. młodz. i przysp. wojskowe.	
22/VI	Szkolnictwo.	
23/VI	„	
24/VI	„	
25/VI	Szkoły rolnicze.	
26/VI	Rolnictwo.	
27/VI	Rolnictwo i Międzynar. Kongres Roln.	
28/VI	Współdzielczość.	
29/VI	„	Pożarnictwo.
30/VI	Samorządy.	
1/VII	Organizacje kobiece.	
2/VII	„	„
3/VII	„	społeczne.
4/VII	Krajoznawstwo.	
5/VII	Zamknięcie Wystawy.	

W dniu 29 czerwca zaszczyci Lisków swą obecnością Pan Prezydent Stanisław Wojciechowski wraz z przedstawicielami Rządu, Sejmu, Senatu i t. d.

Ze względu na konieczność zapewnienia przybywającym wycieczkom wygód, Komitet wystawy zgłaszanym przynajmiej na 7 dni wcześniej będzie mógł zapewnić dogodną i tanią komunikację samochodową ze stacji kolejowej Opatówek do Liskowa i z powrotem, noclegi zbiorowe (dla 2000 osób). Równocześnie wyjednane zostały dla uczestników wystawy 33-procentowe ulgi kolejowe.

OGŁOSZENIA.

Pachniak Szczepan z Lipska, zgubił dnia 24-go marca 1925 r. dowód osobisty, wydany w r. 1923 przez Urząd gm. Chotcza, oraz portfel skórzany zawierający zł. 50 i kwit za drzewo na zł. 208.

Pęczalski Wincenty, nauczyciel z Działoszyc, zgubił legitymację, wydaną przez Kurat. Okręgu Szkolnego w Warszawie.

Kaszyńska Eugenja, nauczycielka z Sosnowca, zgubiła legitymację, wydaną przez Kurat. Okręgu Szkolnego Warszawskiego.

Judka Fajner z Wiślicy, zagubił dowód osobisty, który unieważnia się.

Duciakówna Marja, nauczycielka z Belna, pow. kieleckiego, zgubiła legitymację, wydaną przez Kuratorjum Szkolne Warszawskie, którą unieważnia się.

Lipski Czesław, komisarz policji państw. Okr. III, zgubił legitymację urzędniczą Nr 82-a.

Liberkówna Jadwiga, nauczycielka w Bogucicach, (pow. pińczowski), zgubiła legitymację nauczycielską, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Warszawskiego za Nr 7626/24.

Kawecki Piotr z Częstochowy (ul. Św. Rocha 25) zgubił dowód osobisty Nr 832 wydany przez Starostwo częstochowskie, oraz książkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Częstochowie.

STOWARZYSZENIA
zaregestrowane w Województwie kieleckiem.

Do regestru stowarzyszeń i związków na zasadzie postanowienia Prezydjum Województwa wciągnięto pod poniżej wymienionym numerem:

583. Dnia 15 października 1924 L. Pr. 5163/1/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Smardzewicach, w gm. Cianowice, w pow. olkuskim.

584. Dnia 15 października 1924 L. Pr. 5162/1/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Będkowicach, w gm. Cianowice, w pow. olkuskim.

585. Dnia 15 października 1924 L. Pr. 1576/3/II. Kieleckie towarzystwo kolonji letnich w Kielcach. Statut niniejszy zastępuje statut zatwierdzony przez Województwo z dnia 19 IV 1920 r.

586. Dnia 21 października 1924 L. Pr. 4957/4/II. Statut towarzystwa prawidłowego myślistwa „Diana" w Zawierciu, zatwierdzony postanowieniem Województwa kieleckiego z dnia 2 sierpnia 1922 roku L. Pr. 3722/2/II pod Nr 197, zmieniony został uchwałą ogólnego zebrania z dnia 3 maja 1924 r.

587. Dnia 21 października 1924 L. Pr. 988/4/II. Klub sportowy „Siła" w Strzemieszycach, w pow. będzińskim.

588. Dn. 23 października 1924 L. Pr. 5024/10/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Kluczewsku, w pow. włoszczowskim. Statut niniejszy zastępuje statut zatwierdzony przez b. władzę okupacyjną (austrjacką) z dnia 12 VIII 1918 Nr 4926/Z. K.

589. Dn. 28 października 1924 L. Pr. 2481/4/II. Stowarzyszenie lokatorów w Skale, w pow. olkuskim.

590. Dn. 29 października 1924 L. Pr. 5327/1/II. Towarzystwo straży ogniowej ochotniczej w Koszycach, w pow. pińczowskim.

591. Dn. 30 października 1924 L. Pr. 1758/4/II. Klub urzędników towarzystwa górniczo-przemysłowego „Saturn" pod Czeladzią, w pow. będzińskim.

592. Dn. 30 października 1924 L. Pr. 5350/1/II. Kółko rolnicze w Węgleńcu, w gm. Raków, w pow. jędrzejowskim.

593. Dn. 30 października 1924 L. Pr. 5360/1/II. Kółko rolnicze w Łysakowie, w gm. Raków, w pow. jędrzejowskim.

594. Dn. 30 października 1924 L. Pr. 4468/2/II. Towarzystwo muzyczno-dramatyczne „Lutnia" w Końskich.

595. Dnia 4 listopada 1924 L. Pr. 5389/1/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Jerzmanowicach, w gm. Sułoszowej, w pow. olkuskim.

596. Dnia 4 listopada 1924 L. Pr. 5416/1/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Porębie, w pow. będzińskim.

597. Dnia 7 listopada 1924 L. Pr. 1140/7/II. T-wo resursy kieleckiej w Kielcach.

598. Dnia 7 listopada 1924 L. Pr. 1648/4/II. Żydowska organizacja harcerska „Haszomir Hacair" w Staszowie, w pow. sandomierskim.

599. Dnia 12 listopada 1924 L. Pr. 5178/9/II. Resursa starachowicka, w pow. iłżeckim.

600. Dnia 12 listopada 1924 L. Pr. 1137/8/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Drochlinie, w gm. Lelów, w pow. włoszczowskim.

601. Dnia 12 listopada 1924 L. Pr. 2562/8/II. T-wo przyjaciół szkoły średniej w Kamiennej-Skarżysku, w pow. koneckim.

602. Dnia 13 listopada 1924 L. Pr. 4754/6/II. Żydowska organizacja skautowa „Haszomer Hacair" w Kielcach.

603. Dnia 15 listopada 1924 L. Pr. 5553/1/II. T-wo gimnastyczne „Sokół" gniazdo VI w Częstochowie.

604. Dnia 15 listopada 1924 L. Pr. 4306/2/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Imbramowicach, w gm. Jangrot, w pow. olkuskim.

605. Dnia 15 listopada 1924 L. Pr. 5014/2/II. Kółko rolnicze w Desznie, w gm. Prząsław, w pow. jędrzejowskim.

606. Dnia 17 listopada 1924 L. Pr. 4025/3/II. T-wo straży ogniowej ochotniczej w Ząbkowicach, w pow. będzińskim.

607. Dnia 17 listopada 1924 L. Pr. 2386/11/II. T-wo szerzenia oświaty w Przysusze, w pow. opoczyńskim.

Odbito w drukarni „Jedność" w Kielcach 1925 r. — 7323.